

CONCLUSIONS

Les JGIC-2012 són pioneres en aquest àmbit i la bona acollida per part del públic reclama la celebració d'una segona edició. Les jornades han acomplert l'objectiu d'impulsar el debat i la participació entre els assistents amb una estructura de cinc taules rodones i tres conferències per part d'experts de diferents institucions que han exposat les seves experiències i punts de vista. Les jornades s'han dividit en tres sessions: accés, tecnologies i processament de la informació científica.

La **política científica de la Generalitat de Catalunya** es caracteritza per l'estabilitat dels seus eixos prioritaris: captació de talent, grans instal·lacions i infraestructures i centres de recerca. Les dades sobre convocatòries competitives i publicacions demostren que la ciència catalana ha crescut en quantitat i qualitat. L'orientació cap a l'excel·lència implica disposar d'una massa crítica suficient i treballar de forma eficient, a més de transferir el coneixement generat cap al sector productiu.

Els sistemes de gestió han canviat per afrontar una realitat cada cop més complexa. Superats els límits tecnològics, cal canviar les regles i sumar esforços cap a un objectiu comú. En el futur, la gestió de la informació es farà en **consorcis, xarxes i sistemes d'aliances**. Per tant, cal reforçar els estàndards i els protocols comuns.

L'**Open Access (OA)** és una realitat emergent i necessària per rendir comptes a la societat, facilitar la transparència i contribuir al desenvolupament científic. Cal entendre l'OA com l'accés i reutilització general de continguts, sempre acompanyat del reconeixement d'autoria i del manteniment de la integritat de l'obra. L'OA no és sinònim de gratuïtat però el seu cost és molt menor gràcies als sistemes de cooperació. Les dificultats venen marcades per les pressions de les grans editorials i les reticències dels mateixos científics. És necessari, per tant, un replantejament del model de negoci editorial, així com la formació i presa de consciència per part dels investigadors i dels agents que financen la recerca.

L'**Open Data**, o lliure accés a les dades, té l'objectiu d'alliberar el valor social i econòmic dels documents i dades en poder de les administracions públiques. Aquest moviment és vital per garantir la transparència, el redescobriment i la innovació. Com a gestors de la informació, hem de fer un esforç per donar a conèixer als agents de recerca i a la societat el valor potencial dels resultats de la producció científica i de les dades, a més de facilitar-los els processos d'accés i utilització.

Malgrat les possibilitats tecnològiques, es detecta una falta d'enriquiment dels continguts accessibles a Internet. Hem d'anar cap a una **web semàntica oberta**, és a dir, l'accés al coneixement i no només a la informació. Hipertext, multimèdia, adaptació al web social i al mòbil configuren l'escenari de futur per als sistemes d'informació cognitiu, un cop superades les barreres d'un món acadèmic que encara tendeix a tancar la major part de la informació.

Cada cop més, existeix una necessitat real d'analitzar a partir de dades objectives i les empreses són més sensibles al valor de la informació. Però, com fer intel·ligible grans quantitats d'informació abstracta? La **visualització de la informació** es presenta com una solució per al descobriment i comunicació del coneixement situat darrere de la informació emmagatzemada. La principal problemàtica consisteix en la captació, gestió, anàlisi i tractament de grans volums de dades disperses i heterogènies. És de gran importància garantir la integritat i la qualitat de les dades i, en aquest aspecte, és clau l'ús de metadades. Oferir diferents solucions de visualització personalitzades i prou flexibles és encara un repte, com també ho és l'alfabetització visual de l'usuari final.

Pel que fa a les **fonts d'informació científica**, n'existeix una gran quantitat i diversitat, amb diferents nivells d'accés, criteris d'entrada i nivells de científicitat que suposen un repte per al seu processament i anàlisi.

La **bibliometria** és una eina important emprada per a l'avaluació de la recerca però no s'ha d'interpretar com un recurs únic sinó com un aspecte més del procés. Existeix una manca de directius per determinar els indicadors bibliomètrics i, a més, les fonts utilitzades són diverses. A la vegada, Internet ofereix un ampli ventall de noves mètriques i indicadors d'ús que es poden complementar amb les dades de citacions i que poden obrir línies de futur que superin el problema de la immediatesa si volem disposar de les dades actualitzades.

Degut a la complexitat en la gestió de les dades, les universitats catalanes i la Generalitat de Catalunya han treballat conjuntament per integrar la informació en un sistema únic, l'**Uneix**. Una solució *datawarehouse* facilita els indicadors clau sobre els inputs de la recerca que ajuden a orientar les polítiques científiques. Paral·lelament a les eines tecnològiques és necessària una estructura organitzativa de suport per garantir la correcta gestió i qualitat de les dades. L'experiència d'Uneix és un exemple de transparència de la informació en els organismes públics i de la importància de la cooperació entre els agents. Uneix ha millorat els processos de gestió de la recerca i ha facilitat l'homogeneïtat de les dades.

En el panorama de la informació científica a Catalunya, hi predominen accions aïllades i sense connexions ni estàndards comuns, que poden suposar una duplicació d'esforços. La **gestió de la informació científica no s'ha incorporat a les agendes de política científica**. En aquest sentit, cal aprofitar el procés de preparació d'una futura Llei de catalana de la ciència.

Al llarg de les JGIC-2012 s'ha emfatitzat la necessitat de què els diferents agents de la recerca treballin conjuntament, sumin esforços i alineïn les accions existents. Les JGIC-2012 han volgut ser un pont de connexió entre els agents implicats en la recerca, obrir el debat i impulsar aquest esperit de cooperació. La informació científica és una eina d'excel·lència i com a gestors d'informació hem de garantir el futur del nostre sistema de recerca.

Observatori de la Recerca (OR-IEC). Barcelona, 17 d'abril de 2012.